

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemán velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemán veljá: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan veljá 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in veljá trístopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat: 12 kr., če se tiska dvakrat: 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/8. uri popoldne.

Štev. 75.

V Ljubljani, v soboto 31. marca 1888.

Letnik XVI.

Velika noč.

Postrgajte stari kvas.

Blažilna čutila navdajajo človeka, ko zasliši besede iz nebeških višav: „Mir ljudem na zemlji, ki so dobre volje“, sreča in veselje polnita čuteče srce, ko zvonovi iz visocih zvonikov v tisočeri glasovih naznanjajo svetu: „Aleluja! Vzveličar vstal je iz groba!“

Premagal je smrti neizprosno moč, raztrgal vezi temnega groba. Hvaležna pobožnost širi človeku kipeče srce; tolažba in upanje polni koprnečo dušo, moč in pogum dobiva vernik za novo borbo v trpkem življenju.

A ne le posamezen človek potrebuje blažilnih trenutkov, blagodejnega miru in poživljajoče moči, tudi narodom je potrebno spoznavanje samega sebe, krepčilne moči in pravih navodil na potu do neminljive blaginje in resnice. Kjer narod zataji svojo pravo nalogo in slabi svoje moči le za materijalne stvari, gospodstvo in oblast, odnehajo najmočnejše vezi, ki vežejo družine in države.

Vzveličarjevo vstajenje je osrečilo krščanske narode; moralna načela, ki so prvotna podlaga krščanskim državam, potrdil je Kristus svojo smrtjo in vstajenjem. Modérne države pa večinoma pozabljajo svoj postanek. Liberalizem po šabloni in mobilni kapital sta svetu vladarja. Ta mehanični stroj pa deluje le do gotove meje; ko pride reakcija, poderó se hrupno strohneli stebri. Kdor dvomi o tej resnici, opazuje naj politično življenje v sedanjih državah.

Stari greh, ki ga je Anglija storila proti irskemu narodu na zelenem otoku, zahteva zadoščenje, in če bo mogočni Albijon doživel v drugo 1776. leto. Tudi socijalni grebi v Angliji in Škociji kriče po osveti. Angleški velikoposestnik zatrl je kmeta, velika industrija uničila obrtnika. Blagor državi, kjer biva srečen kmečki stan in zadovoljno meščanstvo, ker tu je vedno trda podlaga državnemu obstanku. Kjer pa zvijača narodu ponuja kamenja namesto kruha socijalnih reform, tam niso zdrave razmere. Kdor ima dolžnost in voljo, odkriva naj in ovira zvijačo in laž ter kliče voditeljem in prostakom: Postrgajte stari kvas!

In Francija! Mnogo ima plemenitih mož, previdnih podjetnikov, ali mnogoletno slabo gospodarstvo je uničilo narodu spoštovanje višje oblasti, tem pa izbrisalo iz spomina dolžnosti do nižjih. Dežela je gnjila, kakor deska, v koji več ne drži žebelj.

Belgija se proslavlja kot zavetišče reda in prostosti. Ko so si leta 1848 evropski narodi hoteli priboriti srečo iz leta 1789, Belgija ostala je mirna, ker uživala je srečo francoske revolucije: gospodstvo kapitalistov, za koje je narod poberal kostanj iz žarjave. Belgijski narod gloje kamen navidezne prostosti; v tej prostosti čutil se je srečnega, če tudi je bil lačen. Vstal je in zahteval drobtin, ki padajo z mize bogatinov.

Severna Amerika, vzor prostosti in enakopravnosti, pribežališče vsem, ki so se sprli z oblastvi v stari Evropi, živi ob krščanskih tradicijah, ki so jih narodi prinesli v dézel. A tudi tu zanetil se je boj delavcev proti podjetnikom, gorele so železnične postaje in delavnice. Da ni v potokih tekla kri, vzrok je ta, ker država ne pozná vojaških bodalov. Tudi drugje že pleše rudeči petelin po strehi.

Velikonočnih zvonov ubrani glasovi spominjajo nas: „Kristus je vstal!“ A kličejo nam tudi, da narodi spé v temnem grobu, poviti s povoji smrti; težak kamen leži na grobu, ob njem pa stojé stražniki, da se ga nikdo ne dotakne z rešilno roko. „Corruptio optimi pessima!“

Ne, telesna moč ne bo odprla groba težka vrata, ne odvalila kamna socijalne móre, niti mrliču vdahnila novega življenja: moč nebeških idej dela čudeže, ta more odvaliti kamen, odpreti grob, obuditi mrliča. In stražniki bodo z osrečenimi narodi spojili glasove v veselo alelujo.

Odgovor „Sl. Narodu“.

Neradi pišemo ravno danes članek v svojo obrambo proti listu, ki se baš ne more ponašati z doslednostjo in stalnimi načeli, in ki pri vsaki priliki prodaja svojo narodnost, koje je menda vzel v zakup. A v svoji predzadnji številki pokazal

je vso svojo — da rabimo najmilejši izraz — brezozirnost. Dolgo je čakal ugodne prilike, da odlomi krepolec s sosednega drevesa ter ga nam vrže pod noge, prav po židovski taktiki, češ, saj drugi tako govore. Odkrito rečemo, „Slovenski Narod“ se nam je smilil prav v srce, ko se je krčevito zvijal zadnje dni pod težo javnega mnenja, koje je hotel pačiti. Kakor Heraklej stal je na razpotji, ker ni vedel, ali bi jo v novem šolskem vprašanju potegnul za ogromno večino naroda slovenskega, ali bi se pridružil gospodom nemškega učiteljskega društva, ki ropočejo proti verski šoli. „Sl. Narod“ mora sam priznati, da si ni izbral pravega pota v tej zadevi. Ker pa mu je naš list nekekrat očital nedoslednost, žaljena je bila njegova slavohlepnost, vznemirjena dozdevna nezmotljivost.

Odločnega našega postopanja nam ni mogel odpustiti; iskal je osvete ter se znosil nad nami z neosnovanim napadom. To je storil v svoji predzadnji številki. Zasledil je namreč v koroškem „Miru“ odgovor na naš dopis z Dolenjskega v št. 59. „Ga že imamo“, oddahnili so se veselo gospodje, „pre-reševali mu bomo živce in kost.“ Le mirno in počasi, in prepričali se bodete, da mahate po zraku in da vaše rodomontade nikakor niso duhovite.

Naš dopisnik je pisal dné 10. marca: „Ko sem zadnjič v koroškem „Miru“ prvokrat bral poziv, naj nobeden zaveden Slovenec ne podpiše peticije za versko šolo, ako ne bo slovenski materini jezik zahtevan, me je res nekaka nevolja prešinila! Nekateri ljudje so, da prav pohlevno rečemo, silno kratkovidni! Ko bi se vse „kavtele“ mogle priobesiti, katere si tu izmisli vrednik, tam dopisnik, zopet v tretjem kraju duhovnik, v četrtem učitelj, taka glosirana peticija bi nikdar ne prestala še prvega branja!“ Tako je pisal naš dopisnik takrat, ko je razsajal po liberalnem ostrogu strahovit hrup proti verski šoli, za koje je slovenski narod podpisaval peticije. Vprašamo, kaj smo se s tem pregrešili, s čim zatajili prava slovenska načela? Ali mar s tem, da smo odločno nasprotovali brezversko-liberalnim načelom in kolikor mogoče mirno in dostojno svarili gg. v „Gledališki stolbi“, naj ne poberajo kostanja iz žrjave za nemške li-

LISTEK.

O protekciji.

(Kratko poglavje iz družbinskega življenja.)

Beseda protekcija je na dnevnem redu. Prodrla je že v najnižje vrste ljudstva, kamor popolnoma ne spada. Ako bi se to vršilo po pravu in prirojenosti, vprašam, je-li na pr. delavcu, možaku treba, da bi kje izgovarjal iz bojzani in pohlevnosti besedo protekcija? V razmeri, v kakoršni je on kot činitelj družbinski k narodno-gospodarskemu življenju, je ta beseda povsem nedostojna. Ljudska delavnost za novce — jedini smoter vseh v boji za zaslužek — vrši se ravno pri delavcu zelo priprostim načinom. Pri njem veljá zdaj načelo: iz roke v roko. No, če so razmere take, gotovo se v taci okoliščinah narodno-gospodarske bède ne godi dobro protekciji, vsaj doslej se jej ni godilo dobro.

Protekcija se je pred vsem ondi vgnezdila, kjer so razmere ugodnejše, toda nahaja in imenuje se, kakor omenjeno, počasi že v krogih delavskih. To

je v vsacem oziru, kot znamenje časa — slabo znamenje. Bati se je pa najhujšega, da bi konečno istotako ne palo duševno delo, in to osebno vsled prebitka takozvane inteligence. Toda telesno delo — in to nam bodi vodilo — ni samo podstava, temveč i merilo splošne ljudske delavnosti, in ko bi fizično delo ne bilo primerno ocenjeno, podrli bi se gotovo stebri pod to prvo in vzvišeno vredbo ljudskega pokolenstva — pod delom sploh!

Razločujemo pa dve vrsti protekcije, recimo nedolžno protekcijo, in protekcijo par excellence, v navadnem, torej slabem pomenu besede. Zadnja protekcija namreč je tako stara kakor katerakoli naredba v človeškem življenju. Na mesto, na koje bi nikoli ne mogel dospeti kdo s svojo silo in umom v tekmovalni z drugimi, postavi nakrat moža — protektor, pokrovitelj! Seveda so bili tu merodajni osebni nazori in pojmi, znabiti spletke in osebna dobičkarija, toda nikoli zmožnost moža, ki je hrepenel po tej službi ali stopinji.

Nenravna ta institucija se mnogokrat vporablja, mogoče, da število taci slučajev še raste; a kdor še reče dandanes kakemu prosilecu za to ali ono

službo, oni znani izgovor: „Ni Vam moči pomoči, je vse zasedeno!“ nastane vprašanje: Kako je to zasedenje ali podeljenje službe?

Strup zoper strup! Nenravno protekcijo je s časoma izzivljala protekcija, koje smo ravnokar imenovali nedolžno, neznatno. Da, in baš ta je, če govorimo v obče o taki protekciji, mnogokrat tolažilno znamenje naših dni. Vsaj v tem slučaju niti protektor ni brezobziren materijalist, niti protežirani nezmožni mož. Pri tako ogromni množini aspirantov za obstanek je pri teh neveselih razmerah pogostoma vzrok taci neugodni razmer prvič — nepoštena protekcija; dalje pa je tudi pač težko dandanes pridobiti si s svojimi zmožnostmi veljavo. Ako se najde mož, ki prosilca vé spoznati in ločiti od kópe družih in privedi ga varno skozi celo tolpo kandidatov za obstanek na vredno stališče, zasluži gotovo hvalo za svoj trud.

Zlo — protekcija — je na dnevnem redu, bodisi da jo je provzročila ta ali ona razmera; in če se moramo také izraziti o protekciji, recimo kar naravnost, da je jedna nenravna, a druga vsled okoliščin vsiljena, pomožna, toda konečno neškodljiva!

beralce, ko so rotili naše poslance, da ne bodo podpirali Liechtensteinovega predloga? Smo li s tem iskali prepira? Da, če je vaša slavohlepna nezmotljivost tako občutljiva, da niti vašega imena ne bi smeli imenovati. Mi smo se potegovali za resnico, iz stvarnih in ne osebnih razlogov; bojevali smo se proti zvižaji in zmoti, ker resnica ne potrebuje stranskih potov, in mi nobenih služabnikov, da bi vezali jermena našim opankam. Geslo naše vam je znano, in tega nismo niti za las zatajili. Vam je prvo, drugo in tretje le narodnost. Ali narodnost je vam večkrat le ščit, za kojim skrivate druge namene. Preresen je čas, da bi dalje o tem govorili. In mi, ali smo se kedaj izneverili svojemu narodu? Očitajte nam javno, da ne znamo spajati vere z narodnostjo in da imenujemo pagana, kdor se poteguje za narodnost. Kako pa naj imenujemo človeka, kojemu je vera deveta briga, in se vendar postavlja na svečnik, češ, jaz sem vzor pravega Slovence. In če se ne pridružiš zapeljani in nerazsodni množici, ki kadilo siplje pred narodnega malika, imenujejo te trdovratnega narodnjaka.

Gospóda, s takimi napadi nam ne boste zapri sape, niti nas zmotili v borbi za prave svetinje naroda slovenskega. Mi spoštujemo vse narodnjake in zaslužne rodoljube, a jermenov nočemo odvezavati nikomur. Vaša zofistika nam ne bo nikoli motila mirnega spanja niti nas spravila iz ravnotežja. Neosnovani napadi z vaše strani in nesrečni prepiri rodili so naš list, da reši narod slovenski brezverskega in zvižajnega duha. Ne iščemo drugega plačila za svoj trud, nego da prodirajo prava naša načela mej narodom. Da se bojujemo za versko prepričanje, to imenujete veliki greh. Ko bi vaš list tega ne bil opuščal ali celó naravnost pobijal, odveč bi bil naš list, in združili bi se bili vsi pod jedno zastavo z napisom: vse za vero, narod in cesarja. A sedaj smo vam na poti.

Konečno vprašamo, kedaj smo molčali, ko je bilo treba proti napadom narodnih nasprotnikov braniti tudi narodnost? Tudi ko je knez Liechtenstein zbornici predložil svoj načrt za versko šolo, pisali smo početkom meseca februarja: „Kar bi si tukaj želeli, jedino je to, da bi se v novi šolski načrt vsprejelo tudi zagotovilo materinega jezika, na katerega podlagi naj bi se vravnale ljudske šole, ker si le tako obetamo od šole zaželjenega vspeha. Sklicevanje na § 19. državnih osnovnih zakonov nam v tem oziru ne zadostuje; skušnjava nas uči, da nekatere avtonomne dežele utegnejo biti naši narodnosti krivične, kjer tudi naš rod živi, in ste nam vera in narodnost svetí; ker smo prepričani, da le tam se more vera razviti, kjer se tudi narodnosti ne godi krivica“.

Seveda, tega ali niste čitali ali navlaš prezrli. Pomoči iščete v boji proti nam. Pred novim letom, ko ste potrebovali naročnikov, zatekli ste se v predale goriške „Soče“. Zdaj, ko ste na pragu drugega četrtletja, izposodili ste si miroljubni list, prepotrebno in vevlačno glasilo koroških Slovencev. Kakor „Miru“ ste nam dragi kakor svetle oči: sveta vera katoliška in beseda materina.

Obžalujemo, da je naš dopis „razjaril vse koroške rodoljube“, a tega mi gotovo nismo namerjali in tudi ne naš dopisnik. Sicer pa mislimo, da so prepričani koroški rodoljubi, da so nam njihove

opravičene težnje vedno pri sreci in se hočemo tudi mi po svojih močeh za-nje vedno potegovati, dokler se jim ne olajša žalostno stanje. Duh nepozabnega Antona Martina Slomška in Andreja Einspielerja naj vodi koroške Slovence v viharnem boji za njihov obstanek. „Miru“ pa drage volje damo spričevalo, da se vedno odločno pošteno bojuje za našo narodno blaginjo na verski podlagi.

Kar pa se tiče žalostnega dogodka v Trebnjem, preklicali smo pošteno dopisničkove besede in izrazili svoje sožalje, kar pa pri gospódi v „Gledališki stolbi“ ni navada.

„Slov. Narodu“ pa povemo na uho to-le:

„Für den allerstärksten Magen
Stosst der Koch den Pfeffer fein.
Tadel können wir ertragen,
Aber artig muss er sein.“

Dogodki v Rumuniji.

Uradno poročilo iz Bukarešta z dné 27. t. m. se glasi:

Petdeset glasov broječa opozicija v zbornici, koji stoji nasproti večina 130 glasov, odlikovala se je večeraj zvečer s pouličnim škandalom. Opozicija skuša redne obravnave v zbornici motiti skoraj vsak dan z nemiri; tako je hotela tudi na ljudskih shodih s poulično druhaljo razburiti mirno prebivalstvo. Toda znan je namen teh ljudi, ki hočejo omajati Rumunije trdno stališče; njihov krik ne najde odmeva, pač pa so trgovci v Bukareštu pokazali, da početje opozicije, v koji je demagog Fleva podal roko ultrakonservativcu Catargiju, ne koristi deželi. Več tisoč odličnih meščanov je obsojalo v nedeljo nemire kričeče manjšine in izrazilo zaupanje voditelju Joanu Bratianu. V ponedeljek zvečer so hoteli odlični meščani v dvorani narodnega gledišča prirediti banket na čast ministerskega predsednika. Opozicija je sklenila na surov način zaprečiti banket. Proti večeru je opozicija v prostorih „Orpheuma“ zbrala mnogoštevilno druhal, s koje je odrinila proti kraljevi palači. Poslanci, ki so vodili druhal, šli so v palačo, da se vpišejo povodom obletnice proklamacije kraljestvom. Ostali so v palači, da se jim je pokazal Catargi in dal znamenje demonstraciji. Bilo je do sto ljudi, ki so iz polnega grla kričali proti Bratianu in liberalni vladi.

Opozicijski poslanci so glasno zahtevali avdijenco pri kralji, da mu razložé voljo narodovo. Kralj je sporočil Catargiju, da ne dovoli avdijence, ker mu je že dovoljena na drugi dan. Kraljev generalni pribočnik Barozzi je prosil Catargija in druge gospode, naj zapusté palačo. Zastopnik boljarstva je takoj zahteval avdijenco, in drugi opozicijski poslanci odgovorili so pribočniku, da ostanejo ponoči v palači tako dolgo, da se jim ne dovoli avdijenca. Med tem so orožniki razpodili množico pred palačo.

Banket se je vršil v najlepšem redu. Prva zdravica je bila kralju in kraljici, druga izkušenemu prvemu svetovalcu kraljevemu, Joanu Bratianu, ki je potem našteval mnoge pridobitve Rumunije, koje hoče in mora narod odločno braniti. Napili so tudi predsednikoma obeh zbornic, Ghiki in Lecci, in shod se je razšel. Mesto je mirno, in razširilo se je mnenje, da mora biti varno pred rogovileži hišno

rad“. „Tu je listek na gosp. E., vizitka gosp. F., le-ta zopet gosp. G.“

Četrty dan. Prosilec gré, ako ni že postal pametnejši in se skesal, k gosp. E., k gosp. F. itd. In ko malo pozneje naredi bilanco, kaj ima v rokah? Morebiti kako vizitnico in pa samozavest, da je porabil toliko in toliko listkov.

Take osebe, ki imajo strastno navado, pisati priporočilne listke, sposobne so za glavne osebe v komediji.

A so tudi ljudje, ki so za važnejši družbinski prizor kakor ustvarjeni. Ti izdajejo priporočilne listke mestu novecev, kojih se jim zdi škoda. Nobeden potrebež ne zapusti s prazno roko njih duri; v roki drži — vizitnico.

Vizitnice nadomeščajo bankovce. Ali prišel bo nad nje v tem stoletji občnega materijalizma, koristolovstva — polom in izgubile bodo tudi one svojo veljavo.

A. S.

pravo kraljevo, ako smé to zahtevati najnižji državljan.

Druga brzozavka se glasi: Dné 27. t. m. zjutraj skušali so opozicijski poslanci z druhaljo napasti zbornico. Ker se jim je zabranil vhod, potegnili so vladi nasprotni poslanci revolverje, usmrtili Huissiera in ranili straže. — Tako uradna poročila.

Ti dogodki v Bukareštu pričajo, da je nevolja v opozicijskih krogih nenavadno velika. Že to je pomenljivo, da ima vlada veliko večino in je vendar hotela odstopiti. Je pač nekaj gnjilega v državi rumunski. Nemiri so nekaj pričetek revolucije, ki utegne pregnati kralja v nemško njegovo domovino. Če dobro presojamo rumunske razmere, združile so se vse opozicijske stranke proti vnanji politiki Bratiana, ki polaga Rumunijo na žrtvenik nemške oblasti in jo izroči Bismarcku na razpolaganje. Označilno je tudi to za rumunske razmere, da je knez Bismarck brzozavil rumunskemu kralju, naj ostro postopa proti opoziciji.

Narod rumunski je latinske krvi in simpatizuje s Francozi, zato sovraži Bratiana, ki je zadnje volitve izvršil na tak silovit način, da so ga obsojali celó njegovi prijatelji. In vrhu tega so prišli na sled velikim goljušnjam v vojnem ministerstvu. Bratiano je bil odstopil, a njegov odstop je bil navadna komedija, s kakoršnimi se ponaša ustavno življenje v marsikateri državi. Splošno revolucijo zabranjuje le obsedno stanje po vsi državi. Upravne oblasti so postali redarstveni uradi, ki vsacega zapró, kdor je na sumu, da „draži“ narod. Bratiano ima na svoji strani vse uradnike, ki se bojé za kruh, in pa ljudi brez načel in prepričanja. In ti ljudje prirejajo bankete, kjer se proslavlja Bratiano. V opoziciji proti Bratianu je vse boljarstvo, ki ima že odobrenega pretendenta za rumunski prestol. Kjer se vrše taki dogodki, ne moremo reči, da so le otroče igrače. Tako se je pričela tudi francoska revolucija.

Politični pregled.

V Ljubljani, 31. marca.

Notranje dežele.

Prestolonaslednik Rudolf bo prišel dne 16. aprila v Temešvar kot generalni nadzornik pehote ter bo od tod odpotoval v Sibinj.

Predlogi **najvišjega sodnega dvora** gledé izvrševanja jezikovne enakopravnosti se glase tako, da bodo imeli vsi nemški jeziki enako stališče, da se tedaj ne bodeta nastavila samo česki in poljski senat, marveč tudi slovenski, hrvatski, italijanski itd.

Riegerjev govor v „Meštanski besedi“ praški o Liechtensteinovem načrtu slóve blizu nastopno: ... Omeniti hočem z nekojimi besedami tudi sedanje šolske postave. Državni zbor jih je potrdil z večino dveh glasov nasproti glasovom vseh Slovanov. Mi takrat nismo bili v državnem zboru, ker je bila ta korporacija po umenji našem nepostavna. Šolske postave je narod naš pozdravil z odločnimi ugovori. Čudno, kar se je takrat smatralo škodljivim, proslavlja se sedaj kot paladij prostosti. Sprejete so bile že resolucije, naj vlada predloži nov načrt, a storila ni tega do danes. Stvar ni bila lahka, ker je bila zanjo neobhodno potrebna podpora vseh desničarskih klubov. V tem oziru so bili raznih nazorov Čehi, Poljaki, Slovenci in Nemci, in ni bilo mogoče doseči sporazumnega predloga. Liechtensteinov klub pa ni hotel dlje časa čakati ter vložil samostojno svoj znani predlog. Nam ni bilo to ljubo; a če vložil predlog cel klub, treba ga je uvažiti. Parlamentarni običaj je ta, da predlagatelj utemeli svoj predlog, ko je že vložil, in to s tem, da razjasni splošna načela. Še le potem se sklene, ali naj se razpravlja o predlogu ali ne. V dotičnem odseku se more potem predrugečiti, in to tudi lahko v taki meri, da človek v odsekovem konečnem izdelku skoraj ne pozna prvotnega načrta. Naša dolžnost pa je, da nekaj storimo v tem oziru, in to tako, kakor je najkoristnejše za naš narod. Poslanecem smemo v tej zadevi popolnoma zaupati, storili bodo svojo dolžnost.

Vnanje države.

Srbski verifikacijski odsek, kojega načelnik je znani radikalec Rajko Tajsíć, pričel je svoje delo predpredvečerašnjim ter je bo kmalu dokončal, ker ni bil vložil nobeden ugovor. — Sergijev, prejšnji tajnik v ruskem ministerstvu zunanjih zadev, imenovan je prvim tajnikom ruskega veleposlaništva v Belgradu.

V **Bolgariji** se vedno bolj čujejo princu Koburškemu neprijazni glasovi. Eni govoré v smislu turške note o nepostavnosti Ferdinandovi na korist Rusiji, drugi zopet naravnost v ruskem smislu, in zopet tretji se potezajo za to, da se skliče sobranje, ki naj potem naprosi Battenberžana, da se povrne

(Dalje v prilogi.)

Neredna protekcija in žalostne razmere, koje so zavladae v krogih preobile inteligence, spravile so čuden izródek na dan. To so priporočilni listki!

Nekedaj kaj komična stvar! Snov za veselo-igro! Priporočilni listič je assignat, bankovec, menjica. Veljava in vrednost ravnate se po tem, v kakem číslu je oni, na čegar imé se glasi. Nekateri torej mestu sveta in pomoči piše in izdaje samo priporočilna pisemca. Potem pa se vrši tragi-komedija.

Prosilec A. pride k gospodu B., od čegar vpliva pričakuje pomoči. Slika mu svoj kritični položaj.

Gospod B. (ne da bi prej kaj govoril, naglo): „Dobro, saj vidite, da se zanimam za Vas. Dam Vam listek na gospoda C.“

Drugi dan. A. je pri gosp. C.

Gosp. C.: „Vas priporoča gosp. B. Je li Vam ustrezno s tem, da Vam dam priporočilo na g. D.“

Tretji dan. A. je pri gosp. D.

Gosp. D.: „Gosp. C. mi piše, da je v strašnem položaji. Verjetno. Hočete li priporočilo?“ „Jako

v Sofijo. Kaj bi bilo s tom pomagano, lahko vé vsakdo, komur je znana bolgarska zgodovina zadnjih let, a označilni za tamošnjo zmešnjavo so ti razni pojavi. — Zadeva majorja Popova je postala še bolj zamotana vsled izjav nekaterih židov, da so se z denarjem odkupili vojaške dolžnosti in da jim ni bilo potem treba iti k naboru. Kdo je denar vtaknil v žep, ne pové poročilo. Preiskovalna komisija je zaukazala, da so zaprli žide; preiskava bo že spravila jasnost v celo to žalostno zadevo.

Rusija neki namerava vprašati velesile potom okrožnice, ali ni to očit upor, ker bolgarska vlada ne bo odgovorila na rusko noto. Kakor pravi „Times“, nasvetovala bo Rusija državam, naj odpokličejo svoje zastopnike iz Sofije, ker Koburžan vzlic turškemu ugovoru ne zapusti Bolgarije ter tako v njej užiga vstajo. Okrožnica bo tudi opozorila velevlasti, da Bolgarija zbira svoje vojake v vshodni Rumeliji in tako kaže, kako namerava postopati zoper svojega sucerena v posebnih slučajih.

Nemčija je deloma končala svoje vojaške priprave, ki so celo zimo vršile v orožnih tovarnah. V Spandau bodo v kratkem odpustili tisoč delavcev, v Ambergu na Bavarskem osemsto delavcev in bo prenehalo tudi izdelovanje orožja po noči. „Post“ pravi: „Cesar se ne bo premišljeval, da ne bi dal starim domobrancem najboljše (malokaliberske) puške v roke; kakor pa smemo sklepati iz odpuščenja delavcev, so te puške že gotove“. — Slavnost cesarjevega kronanja vršila se bo meseca junija v Kraljevci, ako bo vladarjevo zdravje povoljno.

Francoski ministerski svét se je pečal dné 28. t. m. s predlogom skrajne levice, ki se glasi: Zbornica priznava nujnost, da se presodi ustava — ter sklenil, da se zavrže ta predlog. Skrajni levičarji so stavili ta nasvét, ker so ž njim hoteli prehiteti Boulangerja ter mu tako vzeti iz rok orožje, s kojim bi mogel napasti nepriljubljeno ministerstvo in se s tem proslaviti pri narodu. — Zbornični predsednik Floquet se je izrazil, da bi ne bilo koristno za Francijo, ako bi sedaj primoran odstopil Tirard, ker časi ravno niso ugodni za ministerske krize. — Senat je končal posvetovanje o proračunu, koji bo moral še enkrat izročiti zbornici, ker je sklenil nekoje manjše preuredbe. — List „Lanterne“ toži državni pravdnik zaradi razžaljenja republikanskega predsednika. „Lanterne“ je očitala Sadi-Carnotu, da obravnava z belgijskim kraljem o povrnitvi princa Orleanskega v Francijo.

Turčiji se je izvršila srčna želja, da ni Bolgarija odgovorila na noto. Kiamil paša je Stojlovu in Vulkoviću naravnost povedal, da bo spravil vsak kakoršenkoli odgovor Turčiji v veliko zadrego, „ker se navadno vsaka izjava drugače zavija in tolmači, kakor je to nameraval oni, ki jo je spisal.“

Rumunsko ministevstvo morda šteje le še dneve svojega obstanka. Kakor se zasebno poročila iz Bukarešta v Belgrad, skušal bo kralj Karol sestaviti koalicijsko ministerstvo, kakor hitro se bodo nekoliko pomirili razburjeni duhovi. Kralj je z ozirom na zunanji položaj odločno zoper to, da bi se spremenil sistem.

Zaradi zadnjih brzozjavov iz **Abesinije** so italijanski krogi zelo razburjeni. V svoji domišljiji si pripovedujejo, da bo Anglija pomagala Italiji v vojski zoper neguša, ter sklepajo to iz vesti, da so videli neko angleško ladijo pri Masavi. Tudi so trdno prepričani, da bodo Abesinci napadli, pri vsem tem pa sprevidijo, da bo še tako zmogoslavna bitka za Italijane osodepolna, ker potem za dlje časa ne bo mogla Italija odpoklicati svojih vojakov iz Afrike, nadaljno bivanje v onih krajih pri poletni vročini pa je nevarnejše od najljutejšega napada sovragovega. Osodepolna bo postala ponesrečena afriška ekspedicija za vsacega, kdor je le količkaj v zvezi ž njo.

Izvirni dopisi.

Iz Gorice, marca. Mnogo se je že pisalo po slovenskih listih o položaji in vseh sedanjih ljudskih šol. Ker pa ima občinstvo o novi, liberalni šoli različne pojme, goji se med njim bolj in bolj razpor, ki le pospešuje neugodni vspeh že sam na sebi slabega novošegnega izobraževanja mladine. Res je dan 25. maja 1868 pomenljiv. Takrat je ločil lažnjivi liberalizem cerkev od šole ter od takrat slepi s svojimi zvijačami katoliško Avstrijo, da jo bode olikala in osrečila nova šola edina, ki jo privede do svobode in pravega blagostanja. Koliko je na tem resnice, priča nam sedanost. Mesto da bi napredovali, nazadujemo, kajti pozablja se blažiti mladini srce ter se jemlje ozir le na zunanost. V tem oziru smo celó za Grki in Rimljani, ki so mladino bolj vzgojevali, kakor dandanes. Poglejmo n. pr. starega Platona, ki je smatral v svojih knjigah „Polit.“, „Rep.“ in „Leg.“ vzgojo mladine za bolj važno dolžnost, kakor državne postave. Trezni in trdni Tirolci spoznali so precej nakano liberalizma — ter so se stavili v bran tej šolski povodnji brezverstva — in njih je veljala.

Kako pa pri nas? Vzrastel nam je šolski liberalizem skoro že čez ušesa. Že na učiteljskih ima Bog in vera zadnji kotic. Kakošen sad naj se pričakuje od slabega drevesa? V nekem listu piše nekdo v imenu učit. krogov: „Zadnji je čas, da se premené le-ti pomilovanja vredni odnošaji! Videti pa je, da je žakelj že poln, da se mora kmalu razvezati“; v katerem zmislu piše dotičnik, že vemo — a splošna želja je vse drugačna.

Kako šibko podlago ima ta novi način vzgoje in izobraževanja, dokaže lahko vsak nedorasli otrok z dvema vprašanjema, in sicer: „Kdo mi naklada dolžnost duševno napredovati? Kdo me bo kaznoval, ako ne ubogam starišev in učiteljev ter delam le proti njih naukom?“ Kaj naj odgovori k temu novodobni učitelj? Po tem takem pače celi novošolski zistem. Po tem načelu moralo se je odpraviti iz šole konecletno obdarovanje pridnih učencev; še lani so vrgli iz šol zadnji sled stare šole. Razun drugih listov pisal je o sedanjem stanju ljudskih šol prav krepko „Vaterland“, ki zahteva nazaj versko šolo in šestletno dolžno obiskovanje ljudskih šol, naj obiskuje mladina od 12. leta do 15. leta nedeljsko krščansko ponavljalno šolo. Ne dajo se primerjati troški za novo šolo ž njenimi vspehi. Za časov, kotere imenujejo naši liberalci čase mračnjaštva, poučevali so in vzgojevali mladino večinoma redovni in posvetni duhovniki. Delili so samostani med šolarje kruh in drugo potrebno hrano, kristijanska ljubezen ustanovljala je štipendije in druge podpore. Verska vzgoja vodi do prave omike, do srečne prostosti, sama ona dá Bogu, kar je božjega, in cesarju, kar je cesarjevega; ona vtrja sedež vladarjev z avtoritetom, iz katere izvira vsaka prava civilna oblast in za to ne pripušča človeku, vstvarjenemu po božji podobi za najviše namene, da bi služil in hlapčeval nižim namenom. Saj právi učitelj in vzgojitelj je le oni, ki ne deluje le v svoj prid, pač pa iz krščanske ljubezni do mladine.

Dalje ne more več molčati ogromna večina katolikov Avstrije h krivicam, katere je provzročil brezversko-liberalni duh. Nam vsem, dasi se ločimo po jeziku jeden od drugoga, a makari kakor zemlja od nebes, občen sovražnik je liberalizem, ki si je ugrabil že naše šole. Njega ne premaga nobena moč razun bratska edinost vseh katoličanov obširne države. Vzajemno morajo se tirjati v prihodnjem državnem zboru verske in narodne šole.

Iz Dalmacije, 25. marca.

Ljubimo Te naša diko,
Jer si glavlar, srcdem blag,
Jer si s našeg roda nikô,
Svima mio, svima drag.

Tako se je pred nekimi dnevi razlegala po vsi Jugoslaviji ta vsakemu Hrvatju priljubljena pesem na čast prvemu sinu Hrvatske povodom petdesetletnice njegovoga mašništva. Vladika J. J. Strossmayer je oni, kojega slavno ime vsak Hrvat imenuje s ponosom, kojega prevelika dela ne bo nikdar pozabil pravi Hrvat, kateremu bo mukotrpní narod hrvatski postavil vreden spomenik večne ljubezni in hvaležnosti. Kar je biskup Strossmayer storil za svoj narod, to je „Slovenca“ že dobro znano, in kakó se je naš narod pokazal hvaležnega svojemu največjemu Sinu, i to je treba povedati čitateljem „Slovenčevim“. Samo po sebi se razume, da je naš narod na najsijajnejši način proslavil svojega dičnega mecena. Samo jedne okoliščine ne smem zamolčati, ki provzročuje dušmaninom „velikoga, silnoga, preslavnoga Slavjanstva“ (Preradović) veliko preglavico: — vzajemnosti vseh avstrijskih Slovanov, osobito pa bratske zavednosti najbližnjih nam in najmilejših bratov Slovencev. Strossmayer, kojega neumrli naš Preradović iz hladnega groba pozdravlja:

Zdravo, naš slavni, veliki junače!
S ponosom gleda na milog si sina
Zemlja nam rodna, s ponosom zove Te
„Narod ljubimcem.“

—, jednako je bil od Čehov, Poljakov, Slovencev in Hrvatov proslavljen.

Ta dan so bili složni avstrijski Slovani. Blagi Slovenec raduje se s Hrvatom, in obiše njegov gostoljubni dom, da mu odkrije svoje bratsko srce. Ako nikoli doslej, pokazali so Slovenci ravno o tej priliki, da Vam je hrvatska stvar jednako na srečo, kakor i nam Vaša, da je naše veselje objednem i Vaše. Ko je naša trojedna kraljevina vroče prošnje pošiljala k Vsemogočnemu, naj nam ohrani še dolgo prevzvišenega vladiko, tedaj ste se i Vi pridružili našim srčnim prošnjam. Proslavljali ste tudi Vi našega godovnjaka, kojemu je francoski biskupat poslal toli simpatično sestavljeno čestitko in kojemu

je poglavar sv. Cerkve, papež Leon XIII. naklonil takó laskavo čestitanje. Vaš narod slavil je 50letnico hrvatskega sina, preporoditelja našega, in največjega zagovornika sloge in mira mej brati. Bodite tudi v prihodnje složni z nami na korist Svojo in našo. S slogom bomo zmogli neprijatelje verske in narodne. V slogi nam je spas, zato si dobro zapomnimo besede zagrebške „Sloge“:

Slogom, bračo, sve se diže,
Slogom evate dom in rod,
S njom smo cilju svomu bliže,
Složan bud' nam k slavi hod!

Hrvat iz Dalmacije.

Iz mestnega zbora ljubljanskega.

V Ljubljani, 28. marca.

(Konec.)

Dr. Stare poročila v imenu stavbinskega odseka o prizivu Martina Trpotitza zoper mestnega magistrata odlok o stavbenki črti pri gradnji novega poslopja ob Reseljevi cesti. Poročevalec nasvetuje, naj se prizivu toliko ustreže, da se mu dovoli stavba pod tem pogojem, da mestni občini odstopi brezplačno dvanajst metrov sveta za cesto, katera je projektirana v mestnem gradnem načrtu, ob zidu c. kr. pripravnice in to brezplačno. Mestni odbornik cesarski svétnik Murnik nasvetuje, naj seja preneha za nekaj minut, da se posvetuje o tej zadevi stavbinski odsek. Gospod župun želji ustreže. Po razgovoru stavbinskega odseka se je sklenilo v javni seji, da se konečna rešitev pritožbe g. Trpotitza izroči zopet mestnemu magistratu.

V imenu policijskega odseka poročila dr. Bleiweis vitez Trsteniški o prizivu opravištva c. kr. vojaške bolnice zoper mestnega magistrata odlok zaradi odvažanja fekalij skozi dvorišče Fröhlichove hiše. Poročevalec pravi, da se opravištvo vojaške bolnice sklicuje na stari servitut, mestni odbor pa naj odobri prepoved mestnega magistrata ter naj se priziv c. kr. vojaške bolnice zavrže.

Poročevalec naglašja v svojem poročilu, da je pač istina, kar trdi opravištvo c. kr. vojaške bolnice, da je v Fröhlichovi hiši mnogo sanitarnih nedostatkov, katere se bode naročilo magistratu po posebnem ogledu odpraviti, a to nikakor ne opravičuje izvažanja fekalij skozi dvorišče. Mestni odbornik dr. Stare nasvetuje, naj se prizivu ustreže začasno, mestnemu magistratu pa naroči, da stvar natanko preišče in potem odloči. Dr. Tavčar pa nasvetuje po obširnejšem utemeljevanji, da mestni zbor nima pravice odločevati o pravnih zadevah in naj se prizivu opravištva c. kr. vojaške bolnice ustreže v vsakem oziru, istemu pa naroči po magistratu, da izvažala fekalije v tesno zabitih sodih in dvorišča nikdar ne onesnaži, sicer se kaznuje z globo 5 gld. Dr. Mosehé dodá tem predlogom še to, naj bi se fekalije ne smele izvažati pred 10. uro zvečer. Mestni odbornik pl. Zitterer se pridruži tem predlogom, katerim se pa poročevalec dr. vitez Bleiweis Trsteniški odločno ustavlja, čudeč se, da se opravištvo c. kr. vojaške bolnice, v kateri je mnogo zdravnikov, ustavlja popolnoma opravičeni vredbi mestnega magistrata, posebno zdaj, ko je epidemija, in imajo v vojaški bolnici še druga dva velika izhoda, enega proti Majerjevi, drugoga proti Galetovi hiši. Mestnemu magistratu se itak očita, da za zdravstvene razmere premalo stori; v tem slučaju ravnal je popolnoma opravičeno, tedaj naj se priziv opravištva c. kr. vojaške bolnice zavrže, kar pri glasovanji tudi obvelja. Po nasvetu mestnega odbornika Povše-ta podeli se služba mestnega vrtnarskega pomočnika vrtnarju Matiji Cerar-ju, ki ima najboljša spričevala. Potem se seja sklone.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

V prvi vrsti so takozvani cunjarji, kateri, ne da bi plačevali v gotovini, zamenjujejo cunje za sukanec, vsakovrstne trakove, igle, gumbe, naprstnike, pipee, čebulo, česen, pomeranče, limone, smokve, slanike, posodje itd., ali pa vse te stvari prodajajo za gotovino. Ker ti cunjarji romajo od koč do koč in prihajajo tudi iz doline k planinarjem, česar ne more storiti trgovec, stanujoč stanovito v svojem kraju, kateri mora nositi vsa dr-

žavna, deželna, okrajna in občinska bremena, s svojo štacuno na hrbtu in tega tudi storiti ne sme. Tako ti cunjarji, ki ne samo da prihajajo iz daljnjih dežel, ampak celo iz inozemstva, največ iz Italije, silno oškodujejo domače trgovce, ker ima vse te proizvode na prodaj vsak najmanjši kramar. Ako bi taki ljudje, ki prehodijo naše okraje redno vsako leto, morali plačevati cunje v gotovini, potem bi mnog goldinar ostal domačemu davkoplačevalcu in ne bi romal iz domačega kraja ali celo iz dežele.

Takozvani krošnjariji, ki se nazivajo „galanterijske kramarje“, kako raznovrstno blago nosijo v svojih krošnjah! Z malimi izjemami imajo zvečine tako blago, katero prodaje vsak kramar na kmetih, n. pr. trakove, sukanec, gumbe, igle, naprstnike, svinčnike, pisna peresa, papir za pisma, pečatni vosek itd., tudi platno in sukno, narejeno perilo, nadalje obutalo, časih tudi koledarje, karte, razne romane, molitvenike in druge knjige in še mnogo drugega.

Med temi krošnjariji je tudi takih zelo mnogo, ki potujejo z vozom in konji od dežele do dežele, od kraja do kraja, kjer se ustavljajo ter z različnimi proizvodi zalagajo deželo. Zbirajo krajcarje in goldinarje za svoje slabo blago ter se vračajo v najoddaljenejša kraja, ne da bi naša dežela ali naše občine imele le kaj koristi od tega; obrtniki pa kot davkoplačevalci domači imajo zelo občutno škodo, kajti ti ljudje prihajajo zvečine pred večjimi prazniki ali nedeljami, ko si tudi kramar na kmetih naroči več blaga nego navadno, katero mu potem leži ali se mu celo pokvari.

Pred velikimi prazniki, to je pred božičem, veliko nočjo in drugimi prazniki, usujejo se v deželo kot toča ženske iz južnih krajev z vsakovrstnim južnim sadjem in dišečimi koreninami, katere nimajo v to niti obrta, niti pravice, in zopet trpi škodo obrtnik kot davkoplačevalec, ker se tudi on za tako velike praznike preskrbi z južnim sadjem in dišečimi koreninami, ki se lahko spečajo v nadi, da jih bo i zdaj več prodal nego navadno.

Občutno škodo nanašajo kramarjem po deželi tudi tiste žene, katerih možje so nastavljeni na tisti proggi, ki vodi po teh krajih, in sicer radi tega, ker se smejo trikrat na mesec brezplačno voziti v Kranj, Ljubljano in drugam, ter ne samo za-se, ampak tudi za svoje sorodnike in nesorodnike kupujejo živila, to je sladkor, kavo itd. in to donašajo domu.

Nadalje so na škodo trgovcem, in sicer v Beli peči in Ratečah one osebe, katere donašajo vsak dan od trbiških pekov kruha čez mejo in pri tem še vsakovrstna druga živila, na pr. kolonijalno blago, meso itd. prebivalcem teh krajev proti nezatni odškodnini. Potemtakem, ker ti peki ne plačujejo niti Kranjski, niti rečenim občinam davščin ali doklad, ne trpita občutne škode samo dežela in občina, temveč tudi kramarji, mesarji in dr., ker ravno te osebe krošnjarijo od hiše do hiše in radi tega ne more noben pek obstati v občini. (Dalje prih.)

Dnevne novice.

† Dr. Valentin Zarnik

umrl je včeraj ob 3. uri popoldne prejemi sv. zakramente za umirajoče po dolgotrajni težki bolezni v 51. letu dōbe svoje. Pogreb bo jutri dné 1. aprila ob polu 6. uri popoldne s Št. Peterske ceste hišna št. 41. na pokopališče pri sv. Kristofu. Zadušne sv. maše se bodo darovale v župni cerkvi pri sv. Petru.

Gotovo jeden prvih mož, ki so si za národne pravice v šolah in uradih in za probujenje naroda slovenskega pridobili velikih zaslug, bil je pokojni dr. Valentin Zarnik. Od svoje mladosti navdušen za slovansko idejo, obdarjen z redko zgovornostjo, užigal je z besedo rodoljubna srca in bičal narodne nasprotnike.

Porodil se je dné 14. februarja 1837 v Repnjah pod Šmarno goro; oče njegov je bil najemnik neke kmetije. L. 1838 se je njegov oče preselil v Ljubljano in se nastanil na št. peterskem predmestju.

Prve nauke je dovršil Valentin v šentpeterski in tako imenovani šenklavski šoli. L. 1848 vstopil je na gimnazijo, kjer je na književnem delovanju mnogo nanj vplival profesor Peter Peruzzi. Součenci so mu bili Jos. Stritar, Fran Erjavec, Simon Jenko, Valentin Mandelc in Ivan Tušek, možje, ki so slavni

med Slovenci. Osnovali so si z umrlim Brilom dijaški časnik „Vaje“, v kateri je pisal nekaj sestavkov tudi sedanji župnik v Št. Jurji pri Kranji. g. M. Povše.

Leta 1855 šel je V. Zarnik na dunajsko vseučilišče ter se vpisal na modroslovni oddelek. V tretjem letu je prestopil na pravniški oddelek. Tudi na vseučilišču niso prenehale književne vaje. Zbirali so se Zarnik, Erjavec, Valjavec, Mencinger, Simon in Davorin Jenko, Stritar, Kham in Žvegelj, čitali in kritikovali književne svoje poskuse. Ko je 1862. leta dovršil pravniške nauke, šel je za odgojatelja k baronu Levitu Rauchu v Lužnico na Hrvatskem. Zarnik se je že na gimnaziji učil angleškega, francoskega in italijanskega jezika, zato se je Rauchu priljubil zaradi svojega znanja; ostal je tu do leta 1867 in se seznanil z mlajšimi hrvaškimi rodoljubi. To leto je vstopil kot koncipient pri odvetniku dr. Ploju v Ljutomeru. Tu se je po njegovem trudu ustanovila čitalnica, koji je bil tajnik, in osnoval prvi slovenski tabor. Na taboru je med drugimi govoril i Zarnik ter dosegel pri občinstvu največji vtis. Pokazal je, da zna govoriti iz srca do srca priprostega naroda. Pozneje so bili tabori v Ormoži, Žaleu, na Vižmarjih, v Sevnici, v Žopračah, Cerknici, Bistrici pri Pliberku in Grabštajnu; povsod je Zarnik z ognjevito besedo v taborcih budil slovansko zavest in ponos. Dr. Bleiweis imenoval je Zarnika očeta slovenskih taborov, nasprotniki so ga zaničljivo imenovali: „der gefeierte Taborredner“.

Dné 24. maja 1869 je bil dr. Zarnik izvoljen v deželni zbor kranjski. To leto se je preselil kot koncipient k dr. Razlagu v Brežice; še isto leto je odšel k dr. Lorberju v Maribor. L. 1871. se je preselil v Ljubljano v pisarno dr. K. Ahačiča, pri kojem je ostal do l. 1877., ko je odprl svojo odvetniško pisarno. Deželni zbor ga je l. 1871. izvolil državnim poslancem, a izostal iz državnega zbora po vzgledu čeških poslancev. Do l. 1884. je Zarnik deloval v deželnem zboru. L. 1872. se je poročil z gđe. Ano Kosovo; iz tega zakona je imel troje sinov: Miljutina, Igorja in Borisa. L. 1877. so ga volilci tretjega razreda izvolili v mestni zastop ljubljanski. Ud mestnega zastopa bil je do lanskega leta, ko je moral zaradi bolehnosti odložiti častni ta posel.

Pokojni dr. Zarnik deloval je vsepušno tudi na književnem polju. L. 1854. začel je pisati „Novicam“ dopise z Rake, kjer je bil na počitnicah. Z Dunaja je pisal l. 1861. v „Novice“ članek o državnem zboru, ki je vzbudil veliko senzacijo. Od tedaj do l. 1872. je bil reden sotrudnik „Novic“. Najzanimivejši njegov spis v „Novicah“ je pod naslovom „Originali iz domačega življenja“, ki so polni prirojenega mu humorja in satire. V „Glasniku“ je dr. Zarnik l. 1862. priobčil dve povesti pod naslovoma „Ura bije, človeka pa ni“ in „Maščevanje usode“. Pisal je tudi mnogo političkih člankov. Leta 1861. je bil državnozborski poročevalec za „Ost und West“; za ta list je pisal tudi poročila iz Ljubljane.

S tem smo ob kratkem narisali življenje moža, ki je mnogo storil na korist domovini.

Naj v miru počiva!

(Božji grobovi.) Vršili so se zadnje tri dni običajni pretresljivi obredi po vseh župnih cerkvah ljubljanskih. Navzlic slabemu vremenu obiskavale so mnogobrojne množice vernikov božje grobove, ki so bili sploh dostojno krasno olepšani.

(Sestanek deželnih poslancev kranjskih.) Naši deželni poslanci imajo sestanek v četrtek 5. aprila 1888 ob treh popoldne v ljubljanske čitalnice dvorani. Posvetovali se bodo o položaju našem v občeh, posebej pa še o gledališkem vprašanju, dolenski železnici ter o konverziji.

(Deželni odbor) odposlal je na Vrhniko vsled pritožbe narodnih odbornikov deželnega tajnika pregledat račune, koje je predložil župan, a jih večina občinskih odbornikov noče potrditi.

(Glas izmeč občinstva.) V blaznici na Studenci in v prisilni delavnici oddala se bodo razna dela ter se je o vloženi ponudbah danes obravnavalo pri deželnem odboru. Mali obrtniki imajo hud boj za vsakdanji obstanek nasproti velikim podjetnikom, zaradi tega upamo, da se je slavni deželni odbor oziral pri svojem dotičnem ukrepuna male domače obrtnike, kojih ponudb je neki došlo veliko število.

(Z Vinice) se nam poroča: Naše prijazne vasi ob Kolpi ni več. Uničil jo je požar, Pogorelo je vse do tal razven gradu, cerkve in šole. Ker je bil hud vihar, zanesel se je ogenj tudi v sosedni seli Pod-

klanjec in Golek. Pogorelo je v teh dveh vaseh 19 hiš z gospodarskimi poslopji. Škode je nad 100.000, beda velika.

(Za ceste) namenjeno je letos na Kranjskem 120.000 iz državnih blagajnic za redne potrebščine, za ceste po Koroškem pa 175.000 gold. Za izredne potrebščine pri državnih ali velikih cestah na Kranjskem je pa določenih 20.000 gold., ki se bodo porabili za preložitve ceste čez Gorjance v znesku 9000 gl. in za preložitve ceste med Novim mestom in Št. Jernejem v znesku 6300 gold.

(Slovenska čitalnica v Gorici) priredi na velikonočni ponedeljek dné 2. aprila v svoji dvorani veliko besedo, z naslednjim sporedom: I. del. 1. „Mi pjevajmo“, ugl. A. Förster, poje moški zbor. — 2. „Uzor“, ugl. Fr. S. Vilhar, poje mešani zbor. — 3. „Ali plavaj ali utoni!“ vesela igra v enem dejanju. II. del. 4. Moj spominek“, ugl. F. Gerbić, poje mešani zbor. — 5. „Slovo od lastovke“, ugl. A. Hajdrih, četverspev za moške glase. — 6. „Lahko noč“, ugl. dr. G. Ipavec, poje mešani zbor. — 7. „Advokata“, sprevoprizor, ugl. Fr. Schubert. III. del. 8. „Večer na Savi“, ugl. Iv. pl. Zaje, poje moški zbor. — 9. „Pozdrav“, ugl. Dr. G. Ipavec, poje mešani zbor. — 10. „Sree je odkrila“, vesela igra v enem dejanju. Petje vodi in spremlja na glasoviru čitalnični pevovodja gospod I. Mercina. Začetek ob 1/27. uri zvečer. Vstopnina za ude in neude 30 kr.; sedeži s številkami po 10 kr. Radodarnost je neomejena, ker je čisti dohodek odmenjen za nagrobni spomenik bivšemu čitalničnemu pevovodji A. Hribarju. Zaradi blazega namena pričakuje prav obile vdeležbe odbor.

(Tabor) napravili bodo koroški Slovenci na velikonočni ponedeljek (menda v Celovci), da se dogovore o kandidatu v deželni zbor na mesto pokojnega Einspielerja. Tako se brzojavno poroča „Tagesposti“ iz Celovca. Koliko je resnice na tem, ne vem. Graški list večkrat vali časnikarske race.

(Osepnice.) Dné 29. t. m. ste zboleli 1 ženska in 1 otrok. Ozdravela 1 ženska. Bolnih je ostalo 37 oseb.

Telegrami.

Pariz, 31. marca. Carnot je sprejel ostavko ministerstva ter bo skoraj gotovo izročil sestavo kabineta Floquetu. Pri večerni seji je zavrgla zbornica z 253 proti 195 glasovom predlog, da se še danes izvoli presojevalna komisija.

Rim, 30. marca. „Agenzia Stefani“ objavlja nastopno poročilo, ki je došlo vojnemu ministerstvu iz Masave: Sinoči je prišel do naše predstraže neki abesinski častnik, ki je zahteval, da bi rad govoril z generalom di San Marzanom. Izročil je poveljniku pismo, v kojem izraža neguš željo, da bi se sklenil mir.

Bukarešt, 30. marca. Zbornica je izrekla s 87 proti 36 glasovom svoje zaupanje ministerstvu.

Novi York, 30. marca. V premogokopih richhillskih (Missouri) je bilo danes vsled razstrele podsutih 100 rudokopov; 40 mrličev so že dobili.

Umrlj so:

28. marca. Maks Raigl, železniškega sprevodnika sin, 5 1/2 mes., Dunajska cesta št. 8, Eklampsia. — Johana Heller, zasebnica, 61 let, Turjaški trg št. 1, oslabljenje moči.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.	729.1	6.6	sl. zap.	del. jasno	6.30 dež	
30. 2. u. pop.	729.3	14.0	m. jzap.	oblačno		
9. u. zveč.	730.0	8.2	sl. jzap.	dež		

Dopoludne deloma jasno, popoldne veter in dež. Srednja temperatura 9.6° C., za 2.8° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

31. marca.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	77 gl. 75 kr.
Sreberna „ 5% „ 100 „ 16% „	79 „ 80 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	110 „ 15 „
Papirna renta, davka prosta	92 „ 30 „
Akoije avstr.-ogerske banke	861 „ — „
Kreditne akoije	228 „ 40 „
London	126 „ 60 „
Srebro	— „ — „
Francoiski napoleonid.	10 „ 92 „
Cesarški cekini	5 „ 98 „
Nemške marke	62 „ 22 1/2 „

Pri mestni blagajnici ljubljanski je popolniti službeni mesti

blagajničnega asistenta
in
blagajničnega praktikanta

s sistemizovano plačo letnih 600, oziroma 400 forintov in pravico na dve v mirovino vštveni 10% petletnici.

Prošnje s potrebnimi dokazili o sposobnosti, zlasti s spričevalom o vspešno prebitem izpitu iz državnega računoslavlja je

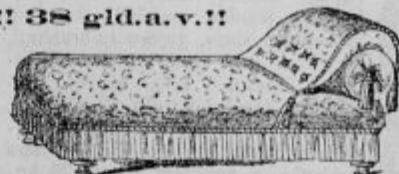
do 15. aprila 1888

vložiti pri podpisnem magistratu.

Mestni magistrat ljubljanski,
29. dan marca 1888.

OTOMANE,

!! 38 gl. a. v. !!

(glej podobo), najbolj praktično, elegantno, moderno in priljubljeno tapecirano pohištveno orodje, preoblečeno z modernim in močnim blagom in popolno pozamenterijo, to je s čopi in dolgimi franžami iz blaga, izdeluje po — 38 gold. a. v. — zajamčeno dobro in solidno narejene

Anton Obreza,
tapecirar in dekoratér

v Ljubljani, Ključarske ulice štev. 3,
(pod mestnim trgom).

Uzorec blaga resnim kupecem franco na razpolago. Vsa v mojo stroko spadajoča dela v mestu in na deželi izvršujem najceneje. — Modroce na peresih (Federmadrazten) 10 gl. in višje. — Preč. duhovščini priporočam kot špeciāliteto: altarne preproge.

☛ Ceniki s podobami zastoj in franko na zahtevanje.

Janez Dogan,

mizarski mojster v Ljubljani
na Dunajski cesti št. 15, (Medijatova hiša)

priporoča svojo dobro vrejeno zalogo raznovrstne

hišne oprave,

politovane in likane: altarne podstavke po 5 gl. 50 kr., divane, garniture, modroce na peresih po 10 gl., žimnate modroce po 20 gl., vozičke za otroke, okvire za svete in posvetne podobe, in sicer

za 20 odstotkov ceneje, kakor drugod.

Tudi prevzema vsa mizarska in stavbena dela.
Cenilnik s podobami zastoj in franko.

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Frančiškansko cerkvi v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano resno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupece so oljnatne barve v ploščevinastih puščah (Blaichbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firnežu najfineje naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

☛ Cenike na zahtevanje. ☛

Slomškovih zbranih spisov

IV. knjiga: različno blago,

(I. del: „Šola in odgoja“ str. 180; II. del: „narodna politika in narodno gospodarstvo“ str. 183—354; III. del: „razna poučna tvarina“ str. 357—428 dobiva se izvod po 1 gl. pri izdajatelju: Mih. Lendovšku, župniku v Makolah (Maxau b. Pöltschach); III. knjiga, Životopisi, str. 397 pa po 70 kr. Po ravno isti ceni tudi po vseh slovenskih bukvarnah! Prva in druga knjiga ste pošli; Val. Orožnovih pesni je še nekoliko izvodov na prodaj po 40 kr.

Pete knjige: „Slomškovi „pastirski listi“ ni moči izdati, dokler za III. in IV. tiskovni stroški niso poravnani.

Posebna v deželi razširjena bolezen je slabo prebavljanje.

Sedanja kuhinja in sedanji način našega življenja sta vzrok tej nadlogi, ki nas napade nenadoma. Nektere ljudi mučijo bolečine v prsih, na straneh, včasih tudi v hrbtu; čutijo se medle in zaspane, imajo slab okus v ustih, posebno zjutraj; nabira se jim po zobeh nekaj lepljiv sluz; tek jim je slab, v želodcu leži jim kakor velika teža in včasih čutijo v želodčni votlini nedoločeno oslabljenje, kojega tudi ne odstrani zavživanje jedil. Oči se jim vdero, roke in noge postanejo jim mrzle in vlažne; nekaj časa potem dobijo kašelj, začetkoma suh, v nekterih mesecih pa v zvezi s zelenkasto i-mečkom; dotičnik je vedno truden in spanje mu skoraj ne daje počitka; potem postane nervozen, občutljiv in slabe volje ter ga napadejo slabe slutnje; ako hitro vstane, zvrta se mu ter se mu zdi, da se mu suče cela glava; črevesa se mu zamaše, koža njegova je včasih suha in vroča, kri postane gosta in zastaja, belina v očeh orumeni; voda gré pomaloma od bolnika, je temne barve, in ako stoji dlje časa, ostane na dnu goščava dostikrat se mu riga in pri tem dobi v usta sladek ali pa kisel okus, in mnogokrat mu srce pri tem močno vtriplje; vid njegov oslabi, črno se mu dela pred očmi in navdaja ga čut onemoglosti in velike slabosti. Vsa ta znamenja se menjavajo, in splošno se računa, da nadleguje ta bolezen skoraj tretjino prebivalstva te dežele v eni ali drugi obliki. Vsled „Shäker-ekstrakta“ pa zavro jedi v želodec takó, da dobi bolno telo hrane in da se zopet povrne prejšnje zdravje. Učinek tega zdravila je v resnici čudovit. Milijoni in milijoni steklenic so že rozprodani in izvanredno je številno spričeval, ki dokazujejo zdravilno moč tega leka. Stotine boleznih raznih imen izvirajo iz neprebavljivosti; toda če je to slednje zlo odstranjeno, izgubé se tudi vsa druga, ker ta so v istini le znamenja pravcate bolezni. Zdravilo je „Shäker ekstrakt“. Spričevala tisočerihi, ki pohvalno govore o njegovih zdravilnih lastnostih, dokazujejo to v izobilju. Ta izvrstni lek se dobi v vsaki lekarni.

Osebe, ki trpé vsled zaprtja, potrebujejo „Seigelove čistilne kroglice“ v zvezi s Shäker-ekstraktom. „Seigelove čistilne kroglice“ ozdravijo zaprtja, zabranijo mrzlico in prehlajenja, oproščajo bolečine v glavi in zadušne rumenice. Kdor jih je enkrat poskusil, opustil jih ne bo nikdar več. Vplivajo polagoma in ne proizročujejo nikakršnih bolečin. — Cene: 1 steklenica „Shäker-ekstrakta“ gl. 1/25, 1 škattijca „Seigelovih čistilnih kroglic“ 50 kr.

Lastnik „Shäker-ekstrakta“ in „Seigelovih kroglic“ **A. J. White,**
Limited London 35 Faringdan Road E. C.

Na prodaj jih ima in razpošilja Jan. Nep. Harna, lekarnar „Zum goldenen Löwen“ v Kremžiru na Moravskem; dobivajo se tudi v večini lekarn v Avstriji.

ŽELODČEVA ESENCA
lekarja Piccoli-ja
v Ljubljani.

ni nikakor sredstvo, ki skoraj raztrga črevesa in sili naravno njih delovanje! Marveč ta esenca je polajševalna pa vendar gotova, uspešna pomoč, ki le podpira naša notranja telesna delovanja in tedaj ne škodi črevesom nikdar, če bi se še toliko časa zavživala. Ona ozdravlja vse obolenosti želodčne in telesne, vrančne in jetrne bolezni, kakor posebno zlato žilo, vsako telesno zaprtje, vodenico, dolgotrajajočo drisko vsled pokvarjenih čreves, in je povrh najuspešnejše sredstvo zoper gliste pri otrocih. — Izdelovatelj jo pošilja v zabojčkih po 12 steklenic za 1 gl. 36 kr., poštne stroške trpé p. t. naročniki. V steklenicah po 15 kr. dobiva se v skoro vseh lekarnah na Štajerskem, Koroškem, v Trstu, na Primorskem, Tirolskem, v Istri in Dalmaciji. — V Rudolfovem se dobiva v lekarni Rizziolli-Jevej.

Teodor Slabanja,

srebrar v Gorici, ulica Morelli št. 17,

se priporoča veččastiti duhovščini za izdelovanje cerkvenih potrebščin naj-novejše oblike namreč:

Monštranc, kelihov, ciborijev, svetilnic, svečnikov, itd. itd. po najnižji ceni.

Tudi se pri njem stara cerkvena priprava v ognji pozlati, posrebrni in popravi.

Na blagovoljna vprašanja boče radovoljno odgovarjal.

☛ Pošilja vsako blago dobro shranjeno in poštine prosto. (15) ☛

☛ Staro orodje za popravo naj mi blagovolijo oč. gg. naročniki, pošiljati ne frankovano. ☛

Leopold Tratnik,

izdelovatelj cerkvene posode itd.,

(9) **Ljubljana,**

sv. Petra cesta št. 27.

Zahvaljujem se prečastiti duhovščini in p. n. cerkvenim predstojnikom za veliko zupanje in naročila, odkar imam svojo sedanjo delavnico, ter prosim, da mi ohranijo to zupanje in me v prihodnje podpirajo z naročili umetno izdelanih cerkvenih posod itd. (Moja dosedanja dela spričujejo najbolje o moji sposobnosti.) Po naročilu izdelujem naj-fineje zlate in srebrne, cizelovane posode: kelihe, ciborije, monstrance itd. Iz bronca ali bakra: lustre, svečnike, svetilnice, kandelabre za velikonočne sveče v raznih slogih in velikostih, na zahtevanje tudi po predloženih obrisih. Prevzemam tudi naročila na mašne table, posode za sv. olje in krstno pripravo, prav priročne obhajilne svetiljke, križe za bandera, altarje in sobe, kadilnice in aspergile iz najboljše bele kovine. Strelo-vode izdelujem po najnovejših skušnjah. Zadolil bom vsacega naročnika, bodisi da je delo prepuščeno mojemu okusu, bodisi da se mi je predložil načrt. Izdelujem po najnižjih cenah vsa kovinska cerkvena orodja, koja na željo tudi pozlatim, posrebrim ali naravno politujem (natur-polirt), ter jamčim posebno za stalno pozlačenje in posrebrjenje.

Staro orodje jemljem v popravo.

☛ Na željo pošiljam načrte in fotografije že izdelanih predmetov. ☛

Prošnja in priporočilo.

Udano podpisani dovoljujem si priporočati se prečastiti duhovščini in slavnemu občinstvu za

vezanje knjig,

kot: Missale Romanum, brevirjev, časopisov, društvenih, uradnih, molitvenih in šolskih knjig; dalje pisateljem in založnikom za elegantno vezanje in broširanje vsakovrstnih knjig. Prevzemam jih tudi v varstvo, prodajo, razpošiljatev in založništvo. Galanterijska in kartonažna dela izvršujem v baržunu in svili.

Pfili zasluzki so me prisilili, da se obrnem tem potom do p. n. občinstva.

V nadeji obilnih naročil priporočam se najodličnejšim spoštovanjem

Franjo Dežman, (6)

knjigovez v Ljubljani, sv. Petra cesta št. 6.

Izvožno marcno pivo

(50) v steklenicah
dobiva se v pivovarni Janeza Perlésa v Ljubljani v zabojjih po 50 steklenic, steklenice z 5/10 L. n 7/10 L.

!! Noben cilindar več ne bode počil !!

C. kr. priv.

stroščasti in kroglasti cilindri

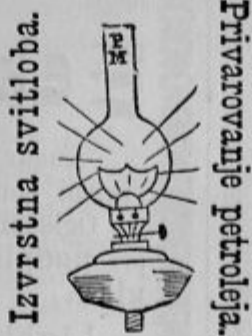
PATENT MARIJAN
(z varstveno znamko)

dobivajo se samo v c. kr. tovarniške zalogi

P. KAJZEL-a,

trgovina s steklom, (5)

v Ljubljani, Stari trg št. 15.

☛ Pred ponarejenimi cilindri brez varstvene znamke se svari. ☛

Priporoča dalje prečastiti duhovščini in sl. občinstvu svojo bogato zalogo cerkvenih svečnikov, svetilnic, oljnatih podob, steklenice, porcelana, beloprstene robe, kakor tudi izdelovanje cerkvenih barvanih oken z raznovrstnimi podobami.

Ustanovljena leta 1847.

Tovarna za pohištvo

J. J. NAGLAS - A

Ljubljana,

Turjaški trg št. 7,

priporoča se za napravo vseh v to stroko spadajočih predmetov, posebno pa

cerkvene, hišne in gostilničarske oprave

po najnižjih cenah. (27)

Cenilniki gratis in franko.

Marijateljke kapljice za želodec,
izvrstno vplivajoče pri želodčnih boleznih.

Nepresegljive pri pomanjkanji teka, slabosti želodeca, smrdljivi sapi iz ust, napetji, kislem riganju, koliki, prehlajeni želodeca, gorečici, kamenu, preobilnem sluzu, gnjusu in bruhanju, glavobolu (ako ima svoj izvir v želodcu), želodčnem krču, zaprtju, preobloženju želodeca z jedili ali pijačami, boleznih vsled glist, boleznih na vrani in jetrah, ter zlati žili. — Cena steklenici z navodom o rabi 35 kr., dvojni steklenici 60 kr.

Glavni razpošiljatelj lekarnar **Karol Brady, Kremžir** (na Moravskem).

Marijateljke kapljice za želodec niso tajno sredstvo. Snovi, koje obsegajo, navedene so v navodu o rabi, koji je pridejan vsaki steklenici.

Pristne dobiti so skoraj v vsaki lekarni.

Svarilo! Marijateljke kapljice za želodec se mnogo ponarejajo. V znak pristnosti zavita mora biti vsaka steklenica v rdeč papir, na kojem je zgorajšnja varstvena znamka, ter mora biti vrhu tega tudi še povedano na navodu o rabi, ki je pridejan vsaki steklenici, da je tiskan v tiskarni H. Guseka v Kremžiru.

Pristne so dobiti: **Ljubljana:** lek. Gab. Piccolli, lek. Jos. Svoboda. — **Postojna:** lek. Fr. Baecareich, — **Škofjaleka:** lek. Karol Fabiani. — **Radovljica:** lek. Aleks. Roblek. — **Rudolfovo:** lek. Dominik Rizoli, lek. Bergmann. — **Kamnik:** lek. J. Močnik. — **Crnomelj:** lek. J. Blažek. (12)

„Kmetovalec“

je edini slovenski, gospodarski list s podobami. „Kmetovalec“ izhaja dvakrat na mesec na celi pčli. „Kmetovalec“ prinaša poljedelske, živinarške, vinarške in druge članke, gospodarske novice ter daje naročnikom svojim dobre gospodarske svete. „Kmetovalec“ stoji na leto 2 gld., za gg. učitelje in knjižnice ljudskih šol pa le 1 gld. Naročniki, ki vstopijo med letom, dobi vse izišle številke bistega letnika.

KMETOVALEC.

Ilustrovan gospodarski list s prilogo „Vrtar“.

Uredništvo glavnice in redakcija v Ljubljani, Turjaški trg št. 7.

Glavni urednik: J. J. Naglas - A.

Glavni tiskar: J. J. Naglas - A.

Glavni založnik: J. J. Naglas - A.

Glavni prodajalec: J. J. Naglas - A.

Glavni distributer: J. J. Naglas - A.

Glavni prevajalec: J. J. Naglas - A.

Glavni prevajalica: J. J. Naglas - A.

Glavni prevajalci: J. J. Naglas - A.

Glavni prevajalci: J. J. Naglas - A.

Glavni prevajalci: J. J. Naglas - A.

Glavni prevajalci: J. J. Naglas - A.

Glavni prevajalci: J. J. Naglas - A.

Glavni prevajalci: J. J. Naglas - A.

Glavni prevajalci: J. J. Naglas - A.

Glavni prevajalci: J. J. Naglas - A.

Glavni prevajalci: J. J. Naglas - A.

Glavni prevajalci: J. J. Naglas - A.

Glavni prevajalci: J. J. Naglas - A.

Glavni prevajalci: J. J. Naglas - A.

Glavni prevajalci: J. J. Naglas - A.

Glavni prevajalci: J. J. Naglas - A.

Glavni prevajalci: J. J. Naglas - A.

Glavni prevajalci: J. J. Naglas - A.

Glavni prevajalci: J. J. Naglas - A.

„Vrtar“

je list s podobami, ki prinaša sadjarške in spleh vrtarske članke. „Vrtar“ izhaja dvakrat na mesec. „Vrtarja“ dobi naročniki „Kmetovalec“ zastoj. (4)

Izdajatelj: Jožef Jerič.

Umetne (10)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovjšem američanskem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradskega mostu, I. nadstropje.

Semena.

Velikansko peso, nemško (lucerno) in domačo deteljo, mnogo vrst trave, kašeljski kaps, ribniški fižol itd.

(2) priporoča po nizki ceni

IVAN PERDAN,
v Ljubljani.

Poštne naročila proti povzetju.

Gospodom šolskim predstojnikom in učiteljem priporoča

Andr. Druškovič-a

trgovina z železnino in orodjem mestni trg 10.,

vsa vrtnarska orodja, kakor tudi orodja za sadjerejo in obdelovanje sadnih dreves, in sicer: drevesno sterguljo, škarje za gosenice, ročno lopatico, drevesno žago, sadni trgač, drevesne škarje, cepilnik, cepilnik za mladiče, cepilni nož, vrtnarski nož in drevesno ščetko; orodja so vsa na **lepo popleskani leseni plošči urejena, po prav nizki ceni.** (2)

TEKOČE ZLATO

za pozlačenje, posrebranje in popravilo okvirjev pri slikah in zrealih, lesenih, kovinskih, steklenih, porcelanskih in drugih predmetov. **Krasno in stalno.** Način rabe za vsakojega jako priprost. Cena jedni steklenici s čopičem 1 gld., šest steklenic 5 gld. proti gotovini ali poštnemu povzetju pri

TEKOČE SREBRO

L. Feith-u ml. v Brnu. (Moravska.) (9)

Za čas stavbe

priporoča

Andrej Druškovič-a

trgovina z železnino, Mestni trg 10,

v velikem izboru in prav po nizki ceni okova za okna in vrata, storje za štokodiranje, drat in cveke, samokolnice, vezi za zidovje, traverze in stare železniške šine za oboke, priznana najboljši kamniški Portland- in Roman-cement, sklejni papir (Dachpappe) in asfalt za tlak, kakor tudi **lepo in močno narejena štedilna ognjišča in njih posamezna dela.**

Pri stavbah,

kjer ni blizo vode neobhodno potrebne vodnjake za zabijati v zemljo, s katerimi je mogoče v malih urah in majhnimi stroški na pravem mestu dobivati vodo; ravno tako tudi se dobivajo vsi deli za skopane vodnjake, železne cevi in železolitni gornji stojali, kakor tudi za lesene cevi mesingaste trombe in ventile in železna okova.

Za poljedelstvo:

vsake vrste orodja, kakor: **lepo in močno nasajeni plugi in plužna, železne in lesene brane in zobove zanje, motike, lopate, rezovnice, krampe itd.**

Tudi se dobiva zmirom **svaži dovski mavec (Lengenfeder Gyps) za gnojenje polja.**

Služba.

Glavni zastop v Ljubljani vzajemnozavarovalnega društva

„Concordije“

takoj sprejme v službo proti stalnej plači in proviziji sposobnega

akvizitêrja.

Kadar bi ne potoval, imel bi v pisarni opravilo.

Oglasiti se je ustno ali pismeno pri podpisanem glavnem zastopniku.

Ljubljana, 29. marca 1888.

IGNACIJ VALENTINČIČ,
glavni zastopnik.

(2)

Spominjajte se **Ljubljanske dijaške in ljudske kuhinje** pri igri in stavah, pri slovesnostih, oporokah in nepričakovanih dobikih.

KOVČEGI IN TORBICE (Koffer & Taschen)

vseh vrst in velikosti, jako lično in trdno izdelani, zelo po ceni za civilne in vojaške osebe. Trgovcem en gros po najnižjih tovarniških cenah. Poprave se prevzemajo jako ceno ter izvršujejo naročila najtočneje.

Na pismena vprašanja z dežele odgovarja se nemudoma.

Za obilna naročila priporoča se odličnim spoštovanjem (6)

ANTON KOŠIR,

Ljubljana, Kolodvorske ulice št. 24.

Odgovorni vrednik: Ignacij Žitnik.

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.